

Decreet over het verlenen van een volle aflaat tijdens het Gewone Jubeljaar 2025 afgekondigd door paus Franciscus

Nu breekt het nieuwe Jubeljaar aan, een tijd waarin de Heilige Deur opnieuw wijd open zal staan om iedereen te verwelkomen voor een diepgaande ervaring van Gods liefde (Spes non confundit, 6). In de bul die dit Gewone Jubeljaar afkondigt, roept de paus alle christenen op om in deze historische tijd pelgrims van hoop te zijn. De drama's uit het verleden vergetend, staat de menselijke familie opnieuw voor een zware beproeving, nu vele volkeren het slachtoffer zijn van gewelddadige wreedheden (Spes non confundit, 8). Hoop, die voornamelijk voortkomt uit Gods genade en de volheid van zijn barmhartigheid, is een deugd die we opnieuw moeten ontdekken in de tekenen van onze tijd. Deze tekenen, die de diepste verlangens van mensen weerspiegelen die Gods reddende aanwezigheid nodig hebben, moeten worden getransformeerd in tekenen van hoop (Spes non confundit, 7).

In de bul ter afkondiging van het Buitengewoon Jubeljaar van de Barmhartigheid in 2015, legde paus Franciscus al de nadruk op het *bijzonder belang van de aflaat* binnen deze context (*Misericordiae vultus*, 22), omdat Gods barmhartigheid kwijtschelding (= aflaat) van de Vader wordt die, door de bemiddeling van de Bruid van Christus, die de Kerk is, de zondaar die vergiffenis kreeg tegemoet komt, en hem bevrijdt van alles wat overblijft van de gevolgen van de zonde (*ibid.*). De paus verklaart nu dat *de aflaat ons in staat stelt om de grenzeloze barmhartigheid van God te ontdekken. Het is geen toeval dat in de oudheid de termen barmhartigheid en aflaat door elkaar werden gebruikt, als uitdrukking voor de volheid van Gods vergeving die geen grenzen kent (Spes non confundit, 23)*. Daarom is de aflaat een genade van het Jubeljaar.

Ter gelegenheid van het Gewone Jubeljaar van 2025 heeft dit *Tribunaal van Barmhartigheid*, in overeenstemming met de wil van de paus, de verantwoordelijkheid om de voorwaarden voor het verlenen en ontvangen van de aflaten te bepalen. Het streeft ernaar om in de harten van de gelovigen het vrome verlangen op te wekken en te versterken om de aflaat te verkrijgen, als een genadegave die kenmerkend is voor elk Heilig Jaar. Daarom vaardigt het de volgende instructies uit, zodat de gelovigen de *richtlijnen* kunnen volgen *om de jubileumaflaat te verkrijgen en om deze praktijk spiritueel vruchtbaar te maken (Spes non confundit, 23)*.

Tijdens het Gewone Jubeljaar van 2025 blijven alle andere eerder toegekende aflaten van kracht. Alle gelovigen die oprecht berouw hebben en vrij zijn van enige gehechtheid aan de zonde (cf. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV ed., norm. 20, § 1), die worden bewogen door een geest van naastenliefde en die tijdens het Heilige Jaar gezuiverd door het sacrament van de biecht en verkwikt door de heilige communie, bidden voor de intenties van de paus, zullen in staat zijn om uit de schatkist van de Kerk een volle aflaat te verkrijgen, met kwijtschelding en vergeving van al hun zonden, die in de vorm van voorbede kan worden toegepast op de zielen in het vagevuur:

I - Tijdens heilige pelgrimstochten

De gelovige pelgrims van hoop kunnen de jubileumaflaat, verleend door de paus, verkrijgen door een vrome pelgrimstocht te maken naar een van de heilige jubileumplaatsen. Ze kunnen vroom deelnemen aan de mis en, wanneer de liturgische normen dit toelaten, kan de eigen mis voor het Jubeljaar worden gevierd, of de votiefmis voor verzoening, vergeving van zonden, het bevorderen van naastenliefde en de goede verstandhouding tussen de volkeren. Verder kunnen ze deelnemen aan een rituele mis voor het toedienen van de christelijke initiatiesacramenten of van de ziekenzalving, of aan een van de volgende vieringen: een viering van het Woord van God, het getijdengebed (lezingendienst, lauden, vespers), de kruisweg, het rozenkransgebed, het reciteren van de Akathist-hymne, of een boeteviering die eindigt met de individuele biecht voor de boetelingen, zoals vastgelegd in het boeteritueel (tweede formulier).

In Rome door ten minste één van de vier grote pauselijke basilieken te bezoeken: Sint-Pieter in het Vaticaan, Sint-Jan van Lateranen, Santa Maria Maggiore of Sint-Paulus buiten de Muren.

In het Heilige Land door ten minste één van de drie basilieken te bezoeken: van het Heilige Graf in Jeruzalem, van de Geboorte in Bethlehem of van de Aankondiging in Nazareth.

In andere kerkelijke circumscriptions door een bezoek te brengen aan de kathedraal of een andere kerk of heilige plaats die door de plaatselijke ordinaris is aangewezen. De bisschoppen houden rekening met de behoeften van de gelovigen en met de mogelijkheid om de symbolische betekenis van de bedevaart in al zijn kracht te handhaven, zodat de dringende nood van bekering en verzoening duidelijk naar voren komt.

II - Tijdens vrome bezoeken aan heilige plaatsen

De gelovigen kunnen de jubileumaflaat ook verkrijgen door individueel of in groep, vroom een jubileumplaats te bezoeken en daar, gedurende een passende tijd, in eucharistische aanbidding en meditatie te verwijlen. Dit moment kan worden afgesloten met het Onze Vader, de geloofsbelijdenis in elke officiële vorm en een aanroeping van Maria, Moeder van God, zodat iedereen in dit Heilig Jaar de nabijheid van Maria, de meest liefdevolle moeder, die haar kinderen nooit in de steek laat, mag ervaren (*Spes non confundit*, 24).

Tijdens het Jubeljaar kunnen naast de bovengenoemde bedevaartplaatsen ook de volgende heilige plaatsen onder dezelfde voorwaarden worden bezocht:

In Rome: de Basiliek van het Heilige Kruis van Jeruzalem, de Basiliek van Sint-Laurens buiten de muren, de Basiliek van Sint-Sebastiaan, (het vrome bezoek aan de *zeven kerken*, die de heilige Filippus Neri zo dierbaar waren, wordt ten zeerste aanbevolen), het Heiligdom van de Goddelijke Liefde, de Kerk van de Heilige Geest in Sassia, de Kerk van de Heilige Paulus bij de Drie Fonteinen (de plaats van het martelaarschap van de apostel), de christelijke catacomben; de kerken langs de jubileumwegen gewijd aan het *Iter Europaeum* en de kerken gewijd aan de vrouwelijke beschermheiligen van Europa en de kerkleraren (Basiliek van Santa Maria sopra Minerva, Kerk van de Heilige Brigitta dichtbij Campo dei Fiori, Kerk van Santa Maria della Vittoria, Kerk van de Trinità dei Monti, Basiliek van Santa Cecilia in Trastevere, Basiliek van Sant' Agostino in Campo Marzio).

Elders in de wereld: de twee Kleine Pauselijke Basilieken van Assisi – de Basiliek van Sint-Franciscus en de Basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van de Engelen, de Pauselijke Basilieken van Onze-Lieve-Vrouw van Loreto, Onze-Lieve-Vrouw van Pompeï, en Sint-Antonius van Padua, en elke kleine basiliek, kathedraal of cokathedraal, Mariaheilgdom, evenals, elke collegiale kerk of heiligdom aangewezen door de diocesane of eparchiale bisschop voor het welzijn van de gelovigen, als de nationale en internationale heiligdommen die door de bisschoppenconferenties zijn gekozen als *heilige plaatsen van gastvrijheid, zijn bevoorrechte ruimten om de hoop te verlevendigen (Spes non confundit, 24).*

Gelovigen die oprecht berouw hebben over hun zonden, maar door ernstige omstandigheden niet in staat zijn om deel te nemen aan plechtige vieringen, pelgrimstochten en vrome bezoeken (zoals kloosterzusters, monniken, senioren, zieken, gevangenen en zorgverleners in ziekenhuizen en andere zorginstellingen), kunnen de jubileumaflaat verkrijgen onder dezelfde voorwaarden, mits ze zich geestelijk verenigen met de gelovigen die wel aanwezig zijn. Of ze nu thuis zijn of verblijven in een kapel van een klooster, ziekenhuis, woonzorgcentrum of gevangenis, kunnen ze tijdens de uitzendingen van de woorden van de paus of diocesane bisschoppen via de communicatiemedia, het Onze Vader, de geloofsbelijdenis in elke officiële vorm en andere gebeden die passen bij de doelstellingen van het Heilige Jaar, bidden. Hierbij dragen ze hun lijden of levensproblemen op aan God.

III – Door werken van barmhartigheid en boetedoening

Bovendien kunnen gelovigen de jubileumaflaat verkrijgen door vroom deel te nemen aan volksmissies, geestelijke oefeningen of vormingsactiviteiten over teksten van het Tweede Vaticaanse Concilie en de *Catechismus van de Katholieke Kerk*, die worden gehouden in een kerk of een andere geschikte plaats, volgens de intentie van de paus.

Ondanks de regel dat slechts één volle aflaat per dag kan worden verkregen (cf. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV ed., norm. 18, § 1), kunnen gelovigen die een daad van barmhartigheid verrichten ten gunste van de zielen in het vagevuur en die op dezelfde dag legitiem een tweede keer de heilige communie ontvangen, een tweede volle aflaat verkrijgen. Deze tweede aflaat is alleen van toepassing op de overledenen en kan alleen worden verkregen in een eucharistieviering (cf. can. 917 en de Pauselijke Commissie voor de Authentieke Interpretatie van het *CIC, Responsa ad dubia*, 1, 11 juli 1984). Dit dubbele offer resulteert in een lovenswaardige uiting van bovennatuurlijke naastenliefde. Het maakt de band binnen het Mystieke Lichaam van Christus zichtbaar tussen de gelovigen die nog op pelgrimstocht zijn op aarde en degenen die hun tocht voltooid hebben. Dit komt omdat *de jubileumaflaat, dankzij de kracht van het gebed, op een bijzondere manier bestemd is voor hen die ons zijn voorgedaan, zodat zij de volle barmhartigheid mogen verkrijgen (Spes non confundit, 22).*

Tijdens het jubeljaar worden we speciaal geroepen om tastbare tekenen van hoop te zijn voor onze broeders en zusters die in moeilijke omstandigheden verkeren (Spes non confundit, 10). Daarom is de volle aflaat ook verweven met de werken van barmhartigheid en boetedoening, die een uitdrukking zijn van de al begonnen bekering.

Geïnspireerd door Christus' voorbeeld en opdracht worden de gelovigen aangemoedigd om vaker werken van naastenliefde of barmhartigheid te verrichten, vooral voor hun broeders

en zusters die onder allerlei ontberingen gebukt gaan. In het bijzonder *herontdekken we de lichamelijke werken van barmhartigheid: de hongerigen spijzen, de dorstigen laven, de naakten kleden, de vreemdelingen herbergen, de zieken verzorgen, de gevangenen bezoeken en de doden begraven. En vergeten we niet de geestelijke werken van barmhartigheid: de vertwijfelden goede raad geven, de onwetenden onderrichten, de zondaars vermanen, de bedroefden troosten, beledigingen vergeven, geduldig lastige personen verdragen en voor de levenden en overlevenden tot God bidden (Misericordiae vultus, 15).*

Op dezelfde manier kunnen gelovigen de jubileumaflaat verkrijgen door hun broeders en zusters in nood of moeilijkheden te bezoeken (zoals zieken, gevangenen, eenzame senioren, mensen met een beperking,...) gedurende een geschikte tijd, mits ze voldoen aan de gebruikelijke spirituele, sacramentele en gebedsvoorwaarden. Dit bezoek kan worden gezien als een soort pelgrimstocht naar Christus die aanwezig is in deze mensen (cf. Mt 25, 34-36). Gelovigen kunnen deze bezoeken gedurende het hele Heilige Jaar door herhalen, zelfs dagelijks, en elke keer een volle aflaat verwerven.

De volle jubileumaflaat kan ook worden verkregen door initiatieven die de geest van boetedoening op een concrete en genereuze wijze belichamen, wat in zekere zin de essentie van het Jubeljaar is. Het boetekarakter van de vrijdag kan worden herontdekt door zich minstens één dag per week te onthouden van banale afleidingen (zowel echte als virtuele, bijvoorbeeld gegenereerd door de media en/of sociale netwerken), van overbodige consumptie (bijvoorbeeld door te vasten of onthouding te beoefenen volgens de algemene normen van de Kerk en de richtlijnen van de bisschoppen), en door een evenredig bedrag aan de armen te schenken. Dit kan ook betekenen dat we religieuze of sociale werken ondersteunen, vooral ter verdediging en bescherming van het leven in al zijn fasen, maar ook ter ondersteuning van de levenskwaliteit van verlaten kinderen, jongeren in moeilijkheden, behoeftige of eenzame senioren, of migranten uit verschillende landen die hun thuisland hebben verlaten in de hoop op een beter leven voor zichzelf en hun gezin (*Spes non confundit*, 13). De volle jubileumaflaat kan ook worden verkregen door een passend deel van onze vrije tijd te besteden aan vrijwilligerswerk dat van belang is voor de gemeenschap, of aan andere soortgelijke vormen van persoonlijke inzet.

Alle diocesane of eparchiale bisschoppen, evenals degenen die wettelijk aan hen gelijkgesteld zijn, zijn bevoegd om op de meest geschikte dag van deze jubileumtijd, bij de belangrijkste viering in de kathedraal en in elke jubileumkerk, de pauselijke zegen te geven, waaraan een volle aflaat verbonden is. Alle gelovigen die aan de gebruikelijke voorwaarden voldoen, kunnen deze ontvangen.

Om de toegang tot het sacrament van boete en goddelijke vergeving pastoraal te vergemakkelijken, worden plaatselijke ordinarissen verzocht om kanunniken en priesters, die in de voor het Heilige Jaar aangewezen kathedralen en kerken de biecht van de gelovigen mogen horen, de bevoegdheden te verlenen die beperkt zijn tot het interne forum, voor de gelovigen van de Oosterse Kerken zoals bedoeld in can. 728, § 2 van het *CCCEO* en in geval van enig voorbehoud, die van can. 727, met uitzondering van de gevallen vermeld in can. 728, § 1. Voor de gelovigen van de Latijnse Kerk gelden de bevoegdheden vermeld in can. 508, § 1 van het *CIC*.

Binnen dit kader spoort de Penitentiariale alle priesters aan om zich genereus in te zetten en beschikbaar te zijn, zodat de gelovigen maximaal gebruik kunnen maken van de heilsmiddelen. Dit kan worden bereikt door in overleg met pastoors of rectoren van naburige kerken tijden voor biechtgesprekken vast te stellen en bekend te maken. Ook

door tijd vrij te maken om beschikbaar te zijn in de biechtstoel, door het regelmatig en frequent plannen van boetevieringen, en door zoveel mogelijk gepensioneerde priesters in te zetten die geen andere specifieke pastorale taken hebben. In overeenstemming met het *Motu Proprio Misericordia Dei* dienen zij ook te overwegen of het pastoraal passend is om biecht te horen tijdens de viering van de Heilige Mis.

Om de taak van de biechtvaders te vergemakkelijken, verleent de Apostolische Penitentiarie, in opdracht van de paus, aan priesters die jubileumbedevaarten buiten hun bisdom begeleiden of eraan deelnemen, het recht om gebruik te maken van dezelfde bevoegdheden die hen in hun eigen bisdom zijn toegekend door de legitieme autoriteit. De Apostolische Penitentiarie zal ook speciale bevoegdheden toekennen aan biechtvaders van de pauselijke basilieken in Rome, en aan kanunniken en diocesane priesters in de verschillende kerkelijke circoscripties.

Nadat de biechtvaders de gelovigen naar behoren hebben onderwezen over de ernst van de zonden waaraan een voorbehoud of afkeuring verbonden is, zullen zij met pastorale naastenliefde geschikte pastorale sacramentele boetedoeningen bepalen om de boetelingen zo veel mogelijk naar een duurzaam berouw te leiden. Afhankelijk van de aard van de gevallen, zullen zij de gelovigen ook aanmoedigen om eventuele schandalen te herstellen en schade te vergoeden.

Tenslotte nodigt de Penitentiarie de bisschoppen, als dragers van de drievoudige taak van onderwijzen, leiden en heiligen, van harte uit om de hier voorgestelde bepalingen en principes voor de heiliging van de gelovigen duidelijk uit te leggen, rekening houdend met de lokale omstandigheden, culturen en tradities. Een catechese die is afgestemd op de socio-culturele eigenheid van elk volk, zal in staat zijn om het Evangelie en het geheel van de christelijke boodschap op een doeltreffende manier voor te stellen. Dit zal ook helpen om het verlangen naar deze unieke gave, verkregen door bemiddeling van de Kerk, dieper in de harten van de mensen te verankeren.

Dit decreet is geldig voor de duur van het Gewone Jubeljaar van 2025, ongeacht andersluidende bepalingen.

Gegeven te Rome, op de zetel van de Apostolische Penitentiarie, 13 mei 2024, gedachtenis van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima.

Kard. Angelo De Donatis
Grootpenitentiarius

Mgr. S.E. Krzysztof Nykiel
Regent
